

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 2018

17/2018

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 33 ja 36 §, 51 §:n 2 momentti, 52 §:n 1 momentti ja 59 §,

sellaisina kuin ne ovat, 33 ja 36 § sekä 51 §:n 2 momentti laissa 318/1994, 52 §:n 1 momentti laissa 783/2016 ja 59 § laissa 1068/2003, sekä

lisätään 33 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1392/1995, uusi 2 momentti, 34 §:ään siitä lailla 783/2016 kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 36 a ja 36 b § seuraavasti:

33 §

Verotus toimitetaan perukirjan, veroilmoituksen, lahjaveroilmoituksen, sivulliselta tiedonantovelvolliselta saatujen tietojen ja asiassa saadun muun selvityksen perusteella ottaen huomioon tasapuolisesti valtion ja verovelvollisen etu.

Verotusta toimittaessaan Verohallinnon on tutkittava saamansa tiedot ja selvitykset tavalla, joka asian laatu, laajuus, verovelvollisten yhdenmukainen kohtelu ja verovalvonnan tarpeet huomioon ottaen on perusteltua.

33 a §

Jos on ilmeistä, että perintö- tai lahjaverotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla, on perintö- tai lahjaverotusta toimitettaessa huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat vaikuttaa asian arvosteleamiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Ellei verovelvollinen tällöin esitä selvitystä siitä, että perintö- tai lahjaverotukseen vaikuttavalle oikeustoimelle annettu oikeudellinen sisältö tai muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka ettei muuhun toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin, perintö- tai lahjaverotusta toimitettaessa on meneteltävä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla.

34 §

Verohallinnon on ennen arvioverotuksen toimittamista lähetettävä kehoitus perukirjan tai veroilmoituksen antamiseksi tai selvityksen esittämiseksi. Kehotus sisältää tiedon arvion perusteella perintönä, testamentilla tai lahjana saatuun omaisuuteen lisättävästä varojen määrästä. Lisättävää määrää arvioitaessa otetaan huomioon tiedot perinnönjättäjän varallisuudesta, lahjana annetusta omaisuudesta tai muut vastaavat käytettävissä olevat tiedot.

36 §

Verohallinto määrää verovelvolliselle veronkorotuksen, jos perukirja, veroilmoitus tai muu ilmoitus taikka muu säädetty tieto, asiakirja tai selvitys on annettu puutteellisenä tai virheellisenä taikka on jätetty kokonaan antamatta. Veronkorotus voidaan määrätä myös sellaiselle ilmoittamisvelvolliselle, joka ei ole verovelvollinen.

Veronkorotusta ei kuitenkaan määrätä sen johdosta, että perukirjassa tai veroilmoituksessa on jätetty ilmoittamatta velka, vähennys tai muu verotuksessa verovelvollisen hyväksi vaikuttava tieto, ellei kyse ole 36 a §:n 2 momentissa tarkoitettusta tilanteesta.

Veronkorotus jätetään määräämättä sellaiselle verovelvolliselle, joka ei ole ollut 26 §:n mukaan ilmoittamisvelvollinen ja jonka ei voida katsoa ilmeisesti olleen tietoinen perukirjan, veroilmoituksen tai muun tiedon virheellisyydestä.

Veronkorotus jätetään määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy tai jos veronkorotuksen määrääminen olisi 36 a §:n 4 momentissa tarkoitettussa tilanteessa olosuhteet huomioon ottaen kohtuutonta.

36 a §

Veronkorotus on 10 prosenttia lisääntyneen veron määrästä.

Veronkorotus on kuitenkin vähintään 15 prosenttia ja enintään 50 prosenttia lisääntyneen veron määrästä, jos:

1) 36 §:ssä tarkoitettu laiminlyönti on toistuvaa; tai

2) verovelvollisen toimet osoittavat ilmeistä piittaamattomuutta verotusta koskevista velvoitteista.

Arvioverotuksessa veronkorotus on 25 prosenttia lisääntyneen veron määrästä.

Jos kyse on verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 26 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla tulokannanvaraisesta tai epäselvästä asiasta tai 1 momentin mukainen veronkorotus on muusta erityisestä syystä kohtuuton, veronkorotus on 5 prosenttia lisääntyneen veron määrästä.

Veronkorotus on 2 prosenttia lisääntyneen veron määrästä, jos verovelvollinen oma-aloitteisesti vaatii virheen korjaamista myöhemmin kuin 60 päivän kuluttua perukirjan tai veroilmoituksen antamiselle säädetystä määräpäivästä ja on täyttänyt selvittämisvelvollisuutensa.

Luonnolliselle henkilölle määrättävä veronkorotus on kuitenkin vähintään 75 euroa ja muulle verovelvolliselle vähintään 150 euroa.

Veronkorotus määrätään I veroluokan asteikon perusteella lasketusta lisääntyneen veron määrästä.

36 b §

Verohallinto määrää ilmoittamisvelvolliselle veronkorotuksen sijasta myöhästymismaksun, jos ilmoittamisvelvollinen antaa perukirjan tai veroilmoituksen taikka korjaa oma-aloitteisesti muun 36 §:ssä tarkoitetun laiminlyönnin 60 päivän kuluessa perukirjan tai veroilmoituksen antamiselle säädetystä määräpäivästä.

Myöhästymismaksua ei kuitenkaan määrätä sen johdosta, että perukirjassa tai veroilmoituksessa on jätetty ilmoittamatta velka, vähennys tai muu verotuksessa verovelvollisen hyväksi vaikuttava tieto, ellei kyse ole 36 a §:n 2 momentissa tarkoitettusta tilanteesta.

Luonnolliselle henkilölle määrättävä myöhästymismaksu on 50 euroa perukirjalta tai veroilmoitukselta ja muulle ilmoittamisvelvolliselle 100 euroa perukirjalta tai veroilmoitukselta.

Ilmoittamisvelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen ennen myöhästymismaksun määräämistä, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Myöhästymismaksu jätetään määräämättä, jos perukirjan tai veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä, laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy tai muu erityinen syy.

17/2018

51 §

— — — — —
Jos vero on päätöksen perusteella poistettu tai sitä on alennettu, on asianomaiselle palautettava liikaa maksettu määrä. Palautettavalle määrälle maksetaan veronkantolaissa (11/2018) säädetty hyvityskorko veron maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suoritukseksi.
— — — — —

52 §

Perintö- tai lahjaveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaissa säädetään taikka sen nojalla säädetään tai määrätään, ellei jäljempänä toisin säädetä.
— — — — —

59 §

Jos tässä laissa ei toisin säädetä, noudatetaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 2 ja 3 luvussa, 26, 26 a–26 d ja 51 §:ssä sekä 11 luvussa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2018. Lain 51 §:n 2 momentti ja 52 §:n 1 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä marraskuuta 2019.

Jos verovelvollisuus on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 51 §:n 2 momentin voimaantuloa edeltävältä ajalta palautukselle maksettavaan hyvityskorkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita palautuskorkoa koskevia säännöksiä.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2018

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Petteri Orpo